

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ: ΔΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ

Ο Στέφανος Πνευματικός γεννήθηκε το 1957 στον Πειραιά. Υπήρξε άριστος μαθητής. Σπούδασε φυσικός στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (1975 – 1979) και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Dijon, στη Γαλλία [(DEA): 1980 · Πρώτο διδακτορικό δίπλωμα (These de 3eme Cycle): 1982· Ανώτατο διδακτορικό δίπλωμα (Doctorat d' Etat): 1984]. Εργάστηκε ως ερευνητής ή/και καθηγητής σε διάφορα ερευνητικά κέντρα και Πανεπιστήμια της Γαλλίας, των ΗΠΑ και της Ελλάδας (Πανεπιστήμιο της Dijon, Los Alamos National Lab, Ιδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Πανεπιστήμιο Αιγαίου). Ήταν παντρεμένος με τη Σίσυ Βασιλείου, και πατέρας ενός παιδιού (Αλέξανδρος, 2 ετών).

Ο Στέφανος παρόλο το νεαρό της ηλικίας του είχε ήδη μια σημαντική διεθνή παρουσία σ' ένα τομέα επιστημονικής αιχμής: αυτόν των μη γραμμικών φαινομένων (που περιλαμβάνει φαινόμενα χαοτικής εξέλιξης) με εφαρμογές στη Φυσική, στη Βιολογία, στην Τεχνολογία, κλπ. Η εργασία του για τον πάγο θεωρήθηκε ότι άνοιξε ένα νέο δρόμο για την κατανόηση ενός παλιού και άλυτου προβλήματος.

Ο Στέφανος ανέπτυξε επίσης έντονη εκπαιδευτική δράση. Πέραν από τα συνήθη διδακτικά καθήκοντά του, που πάντα εκτελούσε με μεράκι και ευσυνειδησία, καθοδηγούσε διδακτορικές διατριβές και διπλωματικές εργασίες, έγραψε διδακτικά βιβλία και οργάνωσε θερινά σχολεία στην Σάμο, στην Πάτρα και στην Κρήτη.

Δολοφονήθηκε στις 27 Νοεμβρίου 1990 ενώ δίδασκε με συναδέλφους του ένα σεμιναριακό μάθημα χρήσης Η/Υ για την επίλυση περιπλόκων επιστημονικών προβλημάτων. Ο άδικος χαμός του Στέφανου στέρησε την Επιστήμη από ένα λαμπρό εργάτη της και αποτέλεσε μία πράγματι δυσαναπλήρωτη απώλεια για το ολιγομελές υψηλής στάθμης επιστημονικό δυναμικό της χώρας.

Κάθε απώλεια στοιχίζει. Η απώλεια όμως ενός δασκάλου που αφιέρωσε τη ζωή του για να ανοίξει νέους ορίζοντες, χαράζει βαθειά την μνήμη αυτών που τον γνώρισαν. Το γεγονός ξαφνικό και τραγικό, έφερε στο νού μνήμες και στιγμές ευτυχισμένες. Χωρίς καν να πολυσκεφθείς, ένιωθες να πέφτει ένα στήριγμα. Γιατί ο Στέφανος ήταν στήριγμα, ήταν θεμέλιο.

Ο δάσκαλος Στέφανος, ένας απ' τους λαμπρότερους επιστήμονες του τόπου μας, είχε το χάρισμα να μεταδίδει την δική του ενόραση και δίψα για γνώση στους μαθητές του. Ολότελα διαφορετικός από το τετριμμένο και τυποποιημένο πρότυπο του ακαδημαϊκού καθηγητή, είχε την τόλμη και την ικανότητα να προχωρήσει σε καινούρια μονοπάτια και να καταξιωθεί από τη διεθνή επιστημονική κοινότητα. Ποιος δεν θα θαύμαζε έναν άνθρωπο που στα τριάντα τρία του χρόνια άφησε πίσω του ένα τόσο αξιόλογο επιστημονικό έργο; Πιστός στην ιδέα της ευρύτερης διαπανεπιστημιακής συνεργασίας και της προώθησης και προβολής των δυνατοτήτων του Ελληνικού πανεπιστημίου, αγωνίστηκε να ευαισθητοποιήσει όλους μας για την αναγκαιότητα της πραγματοποίησής της. Ο αγώνας του αυτός χαρακτηρίζονταν από τη σκληρή δουλειά, την οργανωτική ικανότητα και τις πρωτότυπες λύσεις. Έξοχο δείγμα της προσπάθειάς του, τα Θερινά σχολεία της Σάμου, όπου μέσα από την επιστήμονα Στέφανο γνωρίσαμε και τον άνθρωπο Στέφανο.

Δεν ήταν μόνο ευθύς και οικείος απέναντι στους φοιτητές του, ήταν ένας πραγματικός φίλος. Έτοιμος να συμπαρασταθεί στα όποια προβλήματά μας, να συμμετάσχει στις εκδηλώσεις μας και να χαρεί μαζί μας πολλές όμορφες στιγμές. Είναι χάρισμα για έναν επιστήμονα να υπερβαίνει την ιδιότητά του και να επικοινωνεί με τόση αμεσότητα με τους μαθητές του. Αυτός ήταν ο Στέφανος που χάσαμε.

Θα νιώθουμε για πάντα το βαρύτατο κενό που άφησε ο τραγικός του θάνατος και ακόμα πιο βαρειά την κληρονομιά της ευθύνης για τη συνέχιση του έργου του. Γιατί οι ιδέες, σε πείσμα μερικών, παραμένουν ζωντανές. Ο δικός του αγώνας είναι πια και δικός μας.

Φοιτητές από τη Θεσσαλονίκη